Verwondering as samevatting van 'n leeftyd¹

Op 'n aand soos vanaand – die einde van jou bedieningstyd – is dit seker noodwendig dat 'n mens baie uiteenlopende emosies sal ervaar. 'n Bedieningstyd van 38 jaar, waarvan 16 aan die TSP, laat baie herinneringe na die oppervlak kom. En daarom wil ek dit alles – die herinneringe, belewenisse, ervarings (ook die emosies/gedagtes nou in my hart) in *een woord* probeer saamvat: *verwondering*. Vanaand, by my aftrede, is die oorheersende gewaarwording dié van diepe verwondering:

- Diepe verwondering oor die grootheid, die heerlikheid, van God Drie-enig.
- Verwondering – oor die ontsaglike voorreg om Hom te ken, sy Naam te bely; sy lof te sing; sy daad te vertel. Eintlik raak 'n mens nooit daaroor uitgedink nie. God is baie groter as wat ons geneig is om te dink.
- Verwondering oor die wonderlike feit dat God in Christus, by die uitbou van sy planne en die vestiging van sy koninkryk, mense, sy kerk, wil inskakel. Ja, dat Hy ook my gebruik het. Ook vir my – met al my beperkinge, swakhede, onnoselheid, onwil en dikwels sondigheid. Saans as ek die boeke afsluit (by wyse van spreke), is daar steeds die verwondering – ook oor die roepende God soos destyds by Abraham (Gen. 22:1). En dan onthou ek Abraham se antwoord: *hinneni* (= hier is ek). Vir die wete van my roeping en ook my voortdurende verwondering daaroor loof ek Hom – Vader, Seun, en Heilige Gees. En uit die grond van my hart sê ek dankie.

Iemand het 'n pragtige boek oor die sending geskrywe – onder die titel *Over wonderen gesproken*. Hierop wil ek antwoord: inderdaad! En die wonder is nie net geleë in dit wat die Heilige Gees op sendingvelde doen deur geloof en bekering te bewerk nie. Die wonder is ook sigbaar in die swakke mense wat God gebruik om sy Woord uit te dra.

1 Verwerkte weergawe van 'n dankwoord wat uitgespreek is deur prof. Faan Denkema by die aanvaarding van sy emeritaat as dosent in Sendingwetenskap. Promosieplegtigheid van die TSP – Woensdag 13 November 2002.

Enkele dankwoorde

- Aan dr. Ras, voorsitter van die Kuratore. Dankie vir u hartlike woorde van waardering en goeie wense vanaand. Aan u en die Kuratore: ook my opregte waardering vir u ondersteuning en versorging oor al die jare – besonderlik die persoonlike en broederlike gees waarin dit altyd geskied het. En veral ook die afgelope paar jaar met my eggenote se siekte: u begrip, meelewing, gebede – ek het net lof daarvoor. My opregte dank. God seën u.
- Aan my kollegas by die TSP, sowel akademies en administratief: Dankie vir alles: geloofsgemeenskap, vriendskap, raad, ondersteuning, vermaning, bemoediging, voorbidding, troos – te veel om te noem. U het meegehelp om 'n wonderlike werksomgewing daar te stel.

Dankie prof. Dries, as *primus inter pares*, rektor vir die grootste gedeelte van die tyd dat ek aan die Skool verbonde was. Dankie vir jou besondere bestuurstyl en geestelike outoriteit en baie wyse manier van dinge doen.

Wat ek altyd sal onthou, kollegas, is die toewyding en nougesetheid in die opleiding (*vindingrykheid* is die woord wat ek soek) – en julle vreugde in die uitbou van die Gereformeerde teologie: 'n teologie wat altyd die Woord van God vooropstel en sonder skaamte, onverswak sy gesag handhaaf. Ons glo immers: kerkverval tree in waar daar Woordverval is!

My bede is dat julle arbeid in diens van Koninkryk en kerk – ook in die toekoms – ryke vrug sal oplewer: dertigvoudig, sestigvoudig – en as dit kan – honderdvoudig. Wees verseker dat ek vir elkeen van julle sal bly bid.

- Deur dr. Eloff wil ek ook alle kollegas aan die Universiteit groet. U, dr. Eloff, en almal wat daarvoor verantwoordelik is, is tans betrokke by intense onderhandelinge om 'n nuwe bedeling vir ons Universiteit uit te werk. Mag u van ons Hemelse Vader baie genade ontvang – ja, genade, en ook wysheid en krag. Van u word enorme geesteskrag en deursetting gevra, maar die saak is die moeite werd. Myns insiens gaan dit om die werklikheid en duidelikheid van ons Gereformeerde vaders se visie: dat die Woord van God 'n rigsnoer sal wees en bly vir alle menslike handeling – ook op die terrein van die wetenskap van alle wetenskappe – die teologie!

- A special word of appreciation and thanks to all students – past and present
 - for the bond of faith and friendship we could establish;
 - for stimulating discussions – and keeping me on my toes, and
 - proving the truth of the saying: To know only one culture – is to know nothing at all.

I want to congratulate all students who passed their examinations for a job well done. And to those leaving us to enter the ministry – I would like to give you the following words of Spurgeon to treasure. Spurgeon wrote: “Only one life, and it will soon be past. Only what’s done for Christ will last.”

- Ek is veral diep dankbaar teenoor die Here dat Linda, my wonderlike vrou, vanaand hier kan wees. Met groot waardering dink ek terug aan haar liefde en ondersteuning al die jare. Ons kon wonderlike tye beleef. Die laaste paar jaar het omstandighede drasties verander – met donker wolke en baie spanning in ons lewe. Ons moes telkens opnuut ons diepe afhanklikheid leer in die Here se besondere sorg wat ons ervaar het. Sy genade vir ons is steeds genoeg!
- Nie een van ons drie kinders kan vanaand teenwoordig wees nie. Hulle het almal geskakel om ons seën toe te wens en my te verseker van hulle liefde. Vir my is dit baie kosbaar.

As ek nou aan my eie lewe teruggedink, is daar behalwe verwondering (en ja, ook die beskamende), tog baie om voor dankbaar te wees. Veral is ek dankbaar dat ek dit soms gewaag het om *te verander* (net dalk te min!):

- Op 47 jaar het ek begin draf.
- My optrede teenoor my vrou het verander.
- Ook my gevoelens, my sekerhede, my vrese, my depressies, my twyfels – en selfs my geloof het verander.

Dit maak die lewe interessant en vol verrassings – selfs opwindend, maar beslis gevul met dank, met verwondering – en dubbel die moeite werd. *Soli Deo gloria!*

Faan Denkema